

[C. J. F. Sven.]

svarende Lovforslag ydet vor Medvirken til dets Gennemførelse. Selve Grundtanken i Lovforslaget har altsaa vor Sympati. Noget andet er, at den Form, i hvilken Lovforslaget nu fremtræder, ikke helt kan tilfredsstille os.

Jeg maa anerkende, at den højtærede Minister ikke i det nu forelagte Lovforslag har genoptaget alle de Ændringer, der i forrige Rigsdagssamling blev sat ind i Forslaget i det andet høje Ting. F. Eks. er det Ønske, der tidligere næredes fra Regeringspartierne Side om i selve Loven at faa fastslaaet, at Arbejdstiden mindst skulde være 36 Timer pr. Uge, nu opgivet. Jeg forstaar, at naar Lovforslaget er ledsaget af saa udførlige Bemærkninger, som Tilfældet er, skyldes det mindre Hensynet til de to Mindretalspartier end til den højtærede Ministers egne Partifæller, som derigennem har skullet have Forklaringen paa, at man ikke simpelt hen foreslog at gennemføre Lovforslaget i den Form, man i forrige Rigsdagssamling gav det i det andet høje Ting.

Selve Lovforslaget tillægger den højtærede Minister jo ikke større Betydning. To Steder i Bemærkningerne siges det udtrykkeligt, at man ikke maa vente, at Loven vil faa nogen overdreven Betydning. Men ikke desto mindre har man fra Regeringens Side i den nuværende Situation med den store Arbejdsløshed ment det paakrævet, at disse Smaaforanstaltninger blev taget med.

Der er ved dette Lovforslag som for øvrigt ogsaa ved andre Lovforslag, vi behandler i denne Rigsdagssamling, det særlige, at i Virkeligheden forudsætter det, at et andet Lovforslag vedtages i en bestemt Form, idet man i Bemærkningerne utvetydigt siger, at Forudsætningen for dette Lovforslag er, at et Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen bliver gennemført. Jeg staar derfor lidt forundret over for, at man ikke er begyndt med at forelægge dette Lovforslag i det andet høje Ting, som har taget Stilling til Arbejdsløshedslovforslaget; jeg synes, det i og for sig havde været naturligt, naar de to Lovforslag efter Regeringens Mening skal følges ad. Naa, det er naturligvis kun en mere formel Betragtning, og det skal ikke i øvrigt gøre noget Skaar i det gode Forhold mellem os og Regeringspartierne.

Hvad angaar den reelle Ændring i Lovforslaget om Forhøjelse af det refusionsberettigede Beløb, da vil vi under-

kaste dette Forslag saavel som Forslaget om Supplering af Amtsnævnene med en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en Repræsentant for Arbejderne en fordomsfri Behandling, idet jeg gaar ud fra, at der vil blive nedsat et Udvalg, og at der vil blive Lejlighed til nærmere at gennemgaa Lovforslaget og herunder underkaste specielt de Ting, jeg her har nævnt, en nærmere Undersøgelse. Men jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget, idet jeg dog pointerer, at jeg forudsætter, at der bliver nedsat et Udvalg.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan med faa Ord anbefale den Forlængelse, som her er foreslaaet, og de foreslaaede Ændringer. Naar jeg gør det, falder det nøje sammen med det Standpunkt, vi fra mit Partis Side i øvrigt har taget til Ændringerne i Arbejdsløshedslovgivningen, ogsaa som de er formet i det Forslag til Revision af den store Arbejdsløshedslov, som ligger paa Tingets Bord.

Jeg tror vel, at det er rigtigt, naar det er sagt, at denne Lov ikke er af dem, som har stor Betydning, men det er en, som man tager med, og man maa jo bruge alle Veje for at komme Arbejdsløsheden til Livs.

Naar man skal opfylde Bestemmelsen om, at det skal kunne betale sig for de arbejdsløse at tage Arbejde, og at det dog skal være saadan, at de faar mindre end ved det almindelige Arbejde, vil det i Hovedsagen ske ved, at Arbejdstiden forkortes og Lønningerne i Hovedsagen bliver de aftalte, og det tror jeg, man i Almindelighed maa vænne sig til alle Vegne, hvor det offentlige sætter Arbejde i Gang. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Stevns), at paa dette Omraade tror jeg ikke mere, det nytter at stampe mod Brodden, og det er sikkert heller ikke klogt at gøre det, for det vil jo nok komme til at gaa sin Gang, og de Lønninger, der er Tale om for Arbejder af den Art, som i Almindelighed vil komme i Betragtning, ligger heller ikke paa et saadant Niveau, at man skal misunde nogen Medborgere dem.

Nu siger det ærede Medlem, at hvis denne Regel indføres, vil det føre til, at Loven vil blive brugt i endnu mindre Grad, end den hidtil har været brugt, og det er nok muligt, at det ærede Medlem vil faa Ret heri. Men jeg har den Opfattelse, at det kun er en Overgang, for disse Lønninger er ikke af en saadan Art, at de kan virke hindrende, naar der skal være Tale om at sætte noget i Gang, som der overhovedet